

Ezt követően Koszorus Lajos indítványára a szövetkezet vezérferfiainak, elsősorban Zádor Lajos és Dr. Szánthó Sámuel társ-igazgatóknak, az igazgatósági tagoknak általában, a közgyűlés egyhangúlag s jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz.

Zádor Lajos olvassa az igazgatósági jelentést, mely szerint a szövetkezet iránt fokozódó, általános bizalmat bizonyítja azon örövendetes tény, hogy az 1883 január 1-én megnyitott 10-ik évtársulatról január hó 15-ig 2100 betűt könyveske adatott ki, összesen mintegy 10,000 betűvel, úgy hogy a szövetkezet tagjai, a most lezárt negyedik (1887-iki) évtársulat könyveit nem számítva, összesen 5898 könyveskére 33,189 betűt fizetnek be, a mi hetenként 6600 frt befizetésnek felel meg.

A szövetkezet vagyona 1892. december hó 31-én **757,897 frt 58 kr.** — A szövetkezetnek 1892. december 31-én 3245 tagja volt, 4049 betűkönyvvel, 24,669 betűvel.

A különböző üzletágban mutatkozó emelkedés egyszerre bebiztosítja, hogy noha az egyet fejlődésével a költségek is rendkívül szaporodnak, mégis az eredményben a tavalyinál kedvezőbb kamatozást tüntet fel. Jelölve annak, hogy a szövetkezet kiadásaiiban és az üzleti költségekben is kellő óvatossággal jár el, legfőbb gondot fordítván arra is, hogy az intézet ügyei kellő felügyelet és ellenőrzés mellett vezetessenek.

A jelentésben foglaltak szerint a tagok számának nagymértékű fokozása, a befizetési napok szaporítása, (a befizetések ezentúl vasárnap kivételével, a hét összes napjainak délutánjain, úgy szintén szombat délelőtt is felvételnek) a rendkívüli forgalom az igazgatóság kötelességévé teszi, hogy egy a mostaninál tágsabb helyiséget keressen, a hol esetleg az egyfolytában való befizetések lehetővételevé végett, a költsön ügyek elintézésére, kamatfizetésre külön termet rendezhessenek be.

A lezárt IV. vagyis az 1887-iki évtársulat kifizetés alá eső tőkéje a tagok rendelkezésére állván, a kifizetések 1893. márczius hó 1-étől kezdve a szövetkezet hivatalos helyiségében eszközöltetnek. Minden egyes 20 kros betűt után 73 frt 91 kr. osztalek jut.

Miután Szánthó Sámuel felolvassa a felszámoló bizottság jelentését, Vadon Sándor a felügyelő bizottság jelentését terjeszti a közgyűlés elé.

Ezt követően a közgyűlés az V-ik, vagyis az 1888-ik évtársulat felszámolásához az alapszabályok értelmében egy 5 tagból álló felszámoló bizottságot küld ki. A bizottság tagjairá Veszter István, Rochlitz Arthur, Schwarcz Vilmos, Csapó Ferenc és Antalovits Gyula választották meg.

Végül a sorrend szerint az igazgatóság köréből kilépett Bechert Manó, Falk Lajos, Huber József, Serli Ede, Szedlák József helyébe igazgatósági tagokul újra bevalasztották: Huber József 1017, Szedlák József 1012, Bechert Manó 992, Serli Ede 972 és Falk Lajos 965 szavazattal.

Az önként lemondott Gyulai László igazgatósági tag helyébe Murakózi László 717 szavazattal megválasztatva, a gyűlés 12 órákor véget ért.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

SUPERBUSHOZ.

Hiu, nagy ur! azért ágaskodol,
Nevedre hogy akasztva annyi czim?
Cseréparabra fénylő, czifra máz!
Maradsz, mi vagy: aranyzott durva szín.

A nagy vagyon talán, mi szarvat ad?
Ad-e nyugtot? Biráld önelkedet...
Feleletet tőlem hiába vársz.
Sivár szivedben írva lehetsz.

Az elmeszikra, mit agyad kihány;
Szilánk tüze, mi gyorsan átszalad;
Büze s a füstje visszahull reád,
Te nyeltesed a másra hányt sarat.

Szerény modor s a gyémánt-jellem az,
Mi mindezekkel egymaga felér,
Ezer szerencse! s ez a bökkenő:
Nem árulják cserébe pénzédert!

Martial.

ELIM

— Regény a tengerész életből. —

Ira: **Dumas.** 7.

Fordította: **Biró Irén.**
(Folytatás.)

— Először szeretsz-é Janka?
— És utolszor! volt a felelet.
— Még a tulvilágon is szeretni foglak téged, mondá Elim.
Janka nem kérdezte már hogy mi a szerlelem?
— „Örökké!” ez volt a bucsuszó, melylyel Elim és Janka elváltak.

II.

Az alföldi takarékpénztár közgyűlése.

Az „Alföldi takarékpénztár” tegnap tartotta meg 20-ik évi rendes közgyűlést saját helyiségében, M e d v e Kálmán elnöke alatt. Képviselve volt 26 részvényes 219 szavazattal. O r m ó d i Lajos jegyző felolvassa az évi jelentést, mely szerint a takarékpénztár forgalma a múlt évben ismét tetemesen emelkedett, mely körülmény a közkeveltségnek és a bizalomnak jele. Az 1892-iki szelvények e hó 20-tól 10 frral bevaltatnak. Pénztári forgalom 4.692,814 frt 87 kr. Váltó-forgalom 13989 váltóval 4.074,819 frt 16 kr. Előlegek forgalma 90,178 frt 46 kr. Jelzölög 231 db 10,849 frt 40 kr. Könyvetek 712 db 825,946 frt 43 kr. Jótékony czelokra adatott 150 frt. Az évi jelentés felolvasása után kéri az igazgatóság és a felügyelő bizottság a szokásos felmentvény megadását. A felmentvény megadotván, az igazgatóságnak buzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatják. Az egy kisorsolt és két kilépett igazgatósági tag helyébe megválasztottak: Kaszanyitzky Endre, Ormós Gábor és Kemény Mór. Ezzel a közgyűlés véget ért.

A múlt évi nyereség 14,678 frt 96 kr, melyet a következő módon osztanak fel:
Részvénytőke 6% kamata . . . . . 6000 —
Tartalék tőkére 10% 867.89
Igazgatósági jutalék 10% 867.89
Felügyelő bizottsági jutalék 5% 433.94
Ügyvivői jutalék 3% 260.38
Tisztviselői jutalék 2% 173.57
Jegyzői tiszteletdíj . . . . . 100. —
Szelvényadó 1892. évre . . . . . 38. —
Jótékony czelra . . . . . 400. —
Nyugdíjalapra . . . . . 400. —
Félül osztalek 4 frt szelvényeként 4000. —
Kétes követelések tartalékára irandó 1387.29
14,678.96

Határidő-naptár.

Febr. 26. A színházi nyugdíj-intézet közgyűlése.
Febr. 26. Iparos-kör közgyűlése.
Febr. 26. Városi dalegylet közgyűlése.
Febr. 26. A hatvan-utcai gazdaság közgyűlése.

Ujdonságok.

A magyar nőkhöz.

Alulírottak elhatároztuk, hogy az országos honvédelmekre 1893. május 21-én művésziesszen készült bronz babérkoszort helyezzünk, a koszoru tervezésére és elkészítésére hazánk jeles szobrászát Zala György urat, a szalagra vésendő fölirat fogalmazására Horváth Gyula orsz. képviselő urat kérjük föl.

Előre látható, hogy ez a terv — a melynek végrehajtására a magyar hölgyek körében országszerte gyűjtést indítottunk — olyan helyesséssel és pártolással fog mindenfelé találkozni, hogy a befolyó pénzből a költségek fedezése után tekintélyes összeg fog fennmaradni. Ezt az összeget is hazafias dolgokra szántuk, egyik feléből „Honleány” alapítványt létesítünk, melynek kamatai évente ketszer és pedig Budavár bevételének és a királyi pár megkoronáztatásának évfordulóján — május 21-én és június 8-án fognak valamely hazafias czélra fordíttatni.

A szép hollandi nő üvegháza Elimnek Armida második kertjévé lett. Elfelelte a hajóhadat, barátait, ellenségeit és a tengert. Regelenként az üvegházba ment, hol Jankát rendszeren ott találta. A számtani föladat, melylyel foglalkoztak, az volt, hogy ki adott kettőjük közül több esőket? Elim a háborura is csak néha gondolt. Boldognak érezte magát s gond nélkül töltötte a napot.

Janka egy napon mintakönyvébe egy virágot himezett, mely csupa E betűből volt összerakva, s abból talán akaratlanul is egy arcz körvonalja tűnt ki.

— Miféle fej az? kérdezte anyja, vállain keresztül nézve.
Janka megréttent: nem vette észre, hogy anyja, háta megett állott.

— Ez Julius Caesar feje, felelte.
Naarvaessenné nem tudta, hogy ki volt Julius Caesar, de azért nem kérdezősködött tovább.

Janka egy idő óta igen szórakozott volt. Majd a kertben felelte a kulcsot, és két óráig kereste, míg végre megtalálta. Czukor helyett borsot tett a süteménybe, melyet azért Elim kitűnőnek talált.

Egy napon borzasztó hibát követett el. A szoba közepén ott felejtett egy székot, miáltal megzavarta a szoba összhangzatát. Anynyira feledékeny volt, hogy atyjának czukor nélkül adta fel a kávé, s midőn leszakította azt a tulipánt, mely Hollandiában egyetlen példány volt, komolyan aggódní kezdtek elméje fölött.

— Sapperlot! duzzogott Naarvaessen ur, ez jelent valamit.

Elim már három hete időzött a gyárban. Az egész család annyira hozzászokott Elimhez, mint valami régi kedves barátokhoz. Ha ott látták helyen — az az Janka varróasztala mellett — nem ügyeltek többé reá. Az is hozzájárult, hogy a hideg tél a Zuyder taven lehetelenné tette a hajózást.

Másik részről pedig abban az évben, melyben Hazánk főállásának ezredik évét ünnepeleljük, négy pályadíj fog kitűzteni, egy-egy olyan irodalmi, festészeti, szobrászati és zenészi alkotásra, mely egy hazáját, annak függetlenségét és szabadságát rajongásig szerető nemzet érzelmeinek hü kifejezője.

Hazánk hölgyeinek intézett alább olvasható fölhívásunkat azzal a kéréssel közöljük, hogy azt terjeszteni s a hazafias czélra való gyűjtést támogatni méltóztassék.

Honleányok!
Magyar nők!
A szabadságot lelkesedő honfiai kegyelet az 1848/49-ben elesett honvédek dicső emlékének megőrkítésére szobrot emelt a fényes történelmi multu és Budavár dísz-terén.

Van-e honleány, kinek szívébe ne lenne vése a negyvenöt év előtti idő magasztos emléke, melybe mindenkinél fájdalommal kevert édes öröm és büszkeség értele vegyül? — Van-e magyar nő, kinek lelkében szabadságharcunk hősei iránt érzett halás tisztelet ne honolna? Van-e, ki e szobrot oltárként ne tisztelné? Hozzátok szólunk honleányok, hozzátok, kiknek kebleben magyar szív dobog, mely tud tűrni és szenvedni; de mindenkélett hasznát szeretni és ügyeért lelkesedni. — És különösen hozzátok, kik e nagy eseményeket látátok, hozzátok, kik nagy részt vettetek ki a buból, megvege a szerető atya, férj, fiu és testvér drága életéért, nagy részt a fájdalomból és könyvekből is, mikor megtudátok, hogy ok nincsenek többé! Hozzátok szólunk, kik a hazátok iránt érzett szerelmekért kimondhatatlan sokat szenvedtetek és minket mégis hazaszeretetre tanítottatok.

Vegyétek ki részeketeket az örömből is, melyet az új nemzedék halála emelte szobrot látva, lehetetlen nem érezni. Ennek a hálának jó része titeket illet, titeket, kiket most arra kérünk, hogy munkánkban vegyetek részt, fontjátok velünk a megkezdett koszort, mely hervadhatatlan lesz, mint azoknak dicsősége, kiknek szobrán elhelyezendjük.

Öreges és ifjak fonjátok a Haza oltárára helyezendő koszort, hiszen őseitek, apáitok, férjeitek és testvéreitek dicsőségét övedzi majd körül e babér.

Lelkesítsen bennünket az a tudat, hogy anyáink leányai vagyunk s hogy nem hiában születünk magyar nőknak. Szívünkben igaz lelkesedés lángja gyul ki, mi is lelkesedünk hazánk dicsőségéért, mint anyáink, kikhez a költő így szólt:

„Magyar hölgynek születlett
Tedd hivatásodat!
Falk Miklósé,
alelnök.

Szelestey Gézáé,
elnök. Gáspár Andrásné,
elnök.

Gyűjtőiv szerkesztőségünkben is van léteve s a honleányi adományokat szívesen közzvetítjük. S z e r k.

* **A királyné és Kossuth.** Erzsébet királyné Ventimigliából Turinba érkezett. Szép, verőfényes nap volt s az olasz égbolt sötét tiszta kéjke mosolyogva hirdette a közelgő tavasz ragyogó derűjét. A királynét vágy fogta el, hogy a kellemes napon bejárja a várost, melyet még sohasem látott, de a melyről sok szépet hallott már. Megnézte a muze-

November elsején, mint rendszeren, az üvegház felé tartott Elim.
Jankát könnyezve találta ott.
— Boldogságnak vége, szolt zokogva, te elhagysz engemet.
— En téged elhagynálak? Jobban szeretlek, mint valaha. Egyszer mindenesetre válnunk kell.
— Miért is kell téged szeretnem Elim! zokogott Janka.
— Nem értelek, kedves Jankám.
— Atyám halaszokat fogadott, kik téged egy ladikban hajódohoz visznek, s te holnap éj-jel el fogsz távozni.

A fiatal tengerészt egészen lehangolta e rémhír. Vigasztalni akarta Jankát.
— Hallgass Elim, ne vigasztalj engem. Velel a legkisebb csónakon sem félnék a tengeren. De ha arra gondolok, hogy elmegysz Angliába s onnan hazádba Oroszországba, szeretnék meghalni. Nem fogsz többé a szegény Jankára gondolni. Ha néha eszedbe jutok is, kigunyolsz balgaságomért.

Elimnek sikerült végre megnyugtanni Jankát.
— Megvallom atyádnak, hogy szeretjük egymást, s ő beleegyezik házasságunkba. A háború nem tart örökké, egy nap alatt nagy változás történhetik.

Janka mosolygott; szempilláin két könyvessepp ragyogott, mint Elim esőkölt le.
E perczben csöngötték a reggelire.
Janka és Elim különböző ajton távoztak az üvegházból.

Naarvaessen ur két kezét zsebébe dugva elbeszélte vendégének egy havi üzletét, beszélt az eladott és vett árucikkekről s az octoberi bevételéről.

Quentin ur egy ebédjelenetet ábrázoló festményben gyönyörködött. Janka szomoruan tekintett Elimre. Naarvaessenné is megjelent az ebédelőben, a konyha tüztől lángpiros arcczal.

Most Quentin hirtelen így szólt:

umokat, a nevezetesebb épületeket, a régi érdekes házakat, melyek elmúlt századok reliquiái, aztán mire sem ügyelve, utczából be, utczára sétált gyalog. Egyszerre épp a Via dei Millén fordultak be, — a királyné ciceronéje megáll s egyszerű, igénytelen házra rámutatva, így szolt:

— Ez a Kossuth háza.
A királyné hosszasan nézte a házat, — melynek egyik első emeleti ablakánál egy ósz szakállú férfiú nézett ki az utczára, aki talán elgondolkodott azon, vajjon ki lehet az a fekete ruhás asszony, a ki szerény lakását nézi, nézi...

* **Jubiláto!** A r. kath. egyház most ünnepli a pápa 50 éves püspökségének jubileumát. Tiszteletben tartjuk mindenkiné a vallási meggyőződését s mi még a felett sem botránkokunk meg, ha valamelyik fél-vad nép a szent kirodultust imádjá. De tiltakoznunk kell az ellen, ha valamely vallási tény ellentétben áll a hazaszeretettel. Most pedig, mindőn r. kath. vallású honf-társaink a pápát ünneplik — még pedig tündető módon: — ellentétbe jutnak saját hazájukkal. — Mert a római pápa jelenleg nyílt harcban áll a magyar állammal, r. kath. honf-társaink tehát egy ellenséges indulatu egyházi fejedelmet ünnepelnek (noha a magyarországi r. kath. egyháznak nem a pápa, hanem Magyarország apostoli királya a feje) s az ünnepeletés olyan célzattal bír, mely minden igaz magyart — felekezeti különbség nélkül — arra ösztönöz, hogy még nagyobb hévvel vegyik föl a harcot az a külföldről szított ultramontanizmus ellen! A felelősség azokat fogja terhelni, kik e harcra bennünket kíméletlenül provokáltak!

Nagy fény, egyházi pompa és celebritások közt ülte meg tegnap a depr. róm. kath. egyház XIII Leo pápa püspökségének 50 éves jubileumát. A teljes, papai díszbe öltöztetett lobogókkal és papai czimerekkel felekesített templomban az egyházi ünnepek 9 órákor vettek kezdetüket. A gyertyák századból fényesen kivilágított, zászlókkal felcizírozott templom sok bámulásra adott alkalmat, a minthogy nagyon is sokan voltak ott, kik csak bámulni, de nem imádkozni mentek el oda.

A szent-beszédet a teljes egy és fél óráig tartó mise befejeztével Makucz E. s. lelkes tartotta. Nem volt ez egyébb, mint a Szentéges Atya biográfiájára vonatkozó száraz adatok feltüntetése és elsorolása — dics-hymusz alakjában. Beszédében, természetesen nem hiányzott itt-ott az ultramontan hang sem. Egyáltalán nem akarjuk a vallási türelmetlenségnek jeleit adni épen mi, kik ma-holnap kiátkoztatunk az egyedül üdvözítő kath. egyház debreczeni feje, Wolofka püspök ur által, de nem hallgathatjuk el azon véleményünk kinyilvánítását sem, miszerint csodálkozunk rajta, hogy Wolofka püspök ur engedelmével s beleegyezésével buzta a zenekar, illetőleg fujta, a papok minden egyes fölvonulása alkalmával azt a hangzatos francia indultot, melyet Czapek, ugyancsak azzal a katonai zenekarral, mely tegnap a templomban járszot, az operettekben a katonaság vagy más csapat fölvonulása alkalmával szokott huzatni. Valósággal megdöbbenően találkoztott itt avallási komolyság egy operettekbeni léha jelenettel. — Az a dobpergés, trombita harsogás, mely nagyon helyesen van alkalmaz-

— Ott jön a fecsegő Montane.
— Istenen! Montane kapitány! kiáltott a háziaszony. Mit szol ehez, Quentin?
— Ó az Isten büntetése, sóhajtott Naarvaessen ur.
— Borzasztó csapás!
— Tulipánjaimat mind letaposta csizmájával!
— Sark antyúival összetépi szőnyegetimet.
A falusi látogatást nem lehetett visszautasítani.

Az ellenség már a lépcsőn jött fölfele, s az előszobában hangosan énekelte:
Les Français ont pour la danse
Un irresistible attrait,
Et de tout mettre en cadence
Ils ont dit-on, le secret!
Je le crois,
Quand je vois
Ces grand conquérans de monde
Faire danser à la ronde
Et les peuples, et les rois.

Az ajtó fölnyílt, s Montane kapitány, ki gascognei születésű volt, a társaság körébe érkezett.

Montane 34—36 éves lehetett, kihívó és dicsékedő modorral bírt, nyulszemeivel és sasorával neveltséges volt.
Kék egyenruhát viselt; hosszú kardja a szőnyegen csörgött.
— Valóban Navarsan ur, szolt a társaságot üdvözölve s a háziur nevét elferdítve, valóban igaz, hogy a paradicsomba nehez bejutni; mert az ön birtoka igazi paradicsom. Elismerem, hogy abban Janka kisasszony a legbecesebb kincs, tette hozzá, szemtelenül pillantva Jankára.
E szerelmes bók után, esőtől csorgó sapkáját ide s tova rázta, befeccskendve vele a háziakat.
— Ön annyira művelt, felelte Janka, a reá hullott esőcseppeket törölgetve, — hogy hizelgéseit lehetetlen szárazon fogadnunk!
(Foly köv.)

va abban a fr...
ostromló katoná...
egyáltalán nem...
csendes” misé...
zület hurjainak...
rint, sokkal alkal...
moll hangja, vag...
sikeresen is hasz...
nem hiszük, ho...
szolgálja! Egy...
mi ezen nagy z...
lélete alkalmáva...

Tapasztalt...
lassan-lassan os...
Wolofka püspök...
Lattuk, (csak a...
ködessel és a f...
zével csalogat...
észrevehetőleg...
templomba, doh...
művész játéka...
meg a magasab...
predikációt hit...
iméletlen mond...
plomban tegnap...
nagy ünnepen ne...
közönséges vas...
egy operette elő...
nek a templom...
pök folytatta te...
egyházi beszéd...
a papaság törté...
tekintve tendén...
tűnt a szerkeze...
gyolasága és a...
zavar miatt...
p a t e r f i l l...
és egy lada me...
pesti lyukas há...

* **A visé nyilatkozataira.**
...
nunk, miután n...
kat, egy nyílt...
azonban részint...
esetleggs demer...

* **Dales**
1893. évi febru...
Bika” díszterem...
vezetése és Ha...
dése mellett za...
dez. Músort: a...
„Vasarhelyi se...
dül” Brauntól...
badságdól” Hu...
1 frt. Csaldj...
8 órakor. Egy...
badgyeiket le...
személyre ér...
lépti-dj felét...
zet. Alapító va...
tár a dalesté...
sági szabadjeg...
veskedjenek...
kiallíthatók s...
tők lehessen...
tantandók. Az...

* **Bedő**
fele házban...
melynek egy...
alozata lett...
Fongált falai...
galatukat s be...
egy oldalon...
nek következ...
dett. A szer...
háza szállító...
melhetőleg ki...

* **A f**
a szatmári p...
ségi és 48-as...
is a megyébe...
a család-68...
ezen a tájon...
a Károlyiak...
is, a hol a c...
zével szerz...
ládával me...
a priornak, a...
öt a kriptab...
hatalmas kri...
nemzetiség...
baa; s a sorb...
a kurucz-ge...
Viktor és Gy...
A szerzetes...
mindent a m...
Faire danser à la ronde
Et les peuples, et les rois.

* **A**
sok kevés...
ország ele. S...
a járda-tiszt...
háztulajdon...
járdák tiszt...
szigoruan u...
szabályrend...

vezetésebb épületeket, a régi érka... melyek elmúlt századok reliquiái...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

bilate! A r. kath. egyház most... a püspöknek jubileumi évének...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

va abban a francia operettben a várfalakat ostromló katonák buzdítására, nátorítására...

Tapasztaltuk nevezetesen azt is, hogy lassan-lassan oszlik az a nyibusz, melyet Wolafka püspök ur a maga feje köré font...

* A visszhang. Dr. Wolafka Nándor nyilatkozataira, melyeket híteleseknek kell tartanunk...

* Dalestély. A debreczeni daleylet 1893. évi február 25-én, szombaton, az Arany-Bika...

* Bedőlő ház. Miklós-utcán a Spitkó féle házban az éjszaka szerencsétlenség történt...

* A felmondott lakás. Most, hogy a szatmari partszervekedésre több függetlenség...

* A szombati sajtópörre kénytelenek vagyunk visszatérni, mert a verdicet oly későn...

I. Van-e becsületsértés az első cikkben? II. Van-e becsületsértés a második cikkben?

III. Szerzője-e vádlott az inkriminált cikknek? IV. Vétke-e vádlott a becsületsértésben?

* A piac-utcai háztulajdonosok kevés kivétellel megidéztek ma a rendőrség elé...

* A Csokonai kör. folyó 1893. évi február hó 24-én, pénteken délután 5 órakor...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

szép, azaz a ház, — melynek emeleti ablakánál egy ősz...

* A politikáló Debreczen. A debreczeni 3-ik kerületi kormánypárt tegnap d. u. Nemes Kálmán...

* Adatok a debreczeni ev. ref. főiskola köréből. A folyó 1892-93-ik év első felében a főiskolai tanintézetnek 311 tagja volt...

* Színház. Szombaton este Milőcker Szegény Jonathán-ja került színpadra...

* A szegedi affér. Polónyi Géza orsz. képviselő levelet írt fia afférjának ügyében...

* Horvát papok Kossuthnál. Filippovits, Hofmeister és Ulakovics, a pécsi egyházmegye...

* Háztulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

* Koszoru-estély. Schaf János helybeli táncztanító tegnap igen sikerült koszoru-estélyt rendezett...

* Házulajdonos, mint toronyőr. Egyik helybeli fötéri háztulajdonossal mulatságos eset történt...

liska, Gál Róza, Gombos Mariska, Kiss Erzsike, Hatvani Zsuzsika, Halasi Margit, Kovács Jolán, Kémeri Vilma, Kiss Juliska, Sáringer Margit, Koszta Mariska, Kántor nővérek, Karap nővérek, Kopper Janka, Kubinyi nővérek, Karakas Irma, Káldi Ida, Kiss Irma, Karácsony Mariska, Munkácsi Margit, Muraközi Erzsike, Mayer Róza, Máró Róza, Nagy Malika, Nagy Eszterike, Porozsás Mariska, Koncez Vilma, Pelbart Róza, Rogge Berta, Radecki nővérek, Schaf nővérek, Szemere Róza, Szepesi Erzsike, Szabó Róza, Seszták nővérek, Szilágyi nővérek, Török Pirokska, Tar Berta, Török Zsuzsika, Tóth Mariska, Tulnik Mariska, Vágó Róza, Vass Giza. A negyest 96 pár tánczolta.

Erőtlen napsugár... Saisons-aprószám... Ragyog, a nap, de még mindig nem bír a hóval, jéggel, a körénk fagyott kamaszkával...

Hideg, makacszkodó február olyan vagy, mint egy sokáig szunnyadó, édes leány szív, mely a gyermekkor bimbójából nem bír kivirulni...

Olyan vagy, mint egy kékszalagos, fehér ruhás kicsi leány, akire úgy faj a foga annak a derék, jó fiúnak: a szeme örökké rajta csügg s keresi a tekintetét a kék szemeknek, melyek még inkább a pillé után csapongnak a mezőn...

S ha a jámbor fiu egyedül maradt vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy szivek dobogása is hallható, épp megfogja a kezekejét, hogy hozzá kezdjen a nagy merénylőhöz, elkezd neki beszélni a legutóbbi próba-bólról a hol neki olyan sok kis urfi udvarolt s olyan sok-sok torta volt felhalmozva az asztalon.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassá, a kicsi tapsolva enged meghívásának és trillázva szökel előre a tisztásra és kacagva hívja maga után imádottját, hogy hát jöjjen csak frissen — fogócskát játszani.

Es nem tud beszélni a szívével, mikor magára marad vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy a szivek dobogása is hallható.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassá, a kicsi tapsolva enged meghívásának és trillázva szökel előre a tisztásra és kacagva hívja maga után imádottját, hogy hát jöjjen csak frissen — fogócskát játszani.

Es nem tud beszélni a szívével, mikor lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szelid, madárdalos lugassa...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

liska, Gál Róza, Gombos Mariska, Kiss Erzsike, Hatvani Zsuzsika, Halasi Margit, Kovács Jolán, Kémeri Vilma, Kiss Juliska, Sáringer Margit, Koszta Mariska, Kántor nővérek, Karap nővérek, Kopper Janka, Kubinyi nővérek, Karakas Irma, Káldi Ida, Kiss Irma, Karácsony Mariska, Munkácsi Margit, Muraközi Erzsike, Mayer Róza, Máró Róza, Nagy Malika, Nagy Eszterike, Porozsás Mariska, Koncez Vilma, Pelbart Róza, Rogge Berta, Radecki nővérek, Schaf nővérek, Szemere Róza, Szepesi Erzsike, Szabó Róza, Seszták nővérek, Szilágyi nővérek, Török Pirokska, Tar Berta, Török Zsuzsika, Tóth Mariska, Tulnik Mariska, Vágó Róza, Vass Giza. A negyest 96 pár tánczolta.

Erőtlen napsugár... Saisons-aprószám... Ragyog, a nap, de még mindig nem bír a hóval, jéggel, a körénk fagyott kamaszkával...

Hideg, makacszkodó február olyan vagy, mint egy sokáig szunnyadó, édes leány szív, mely a gyermekkor bimbójából nem bír kivirulni...

Olyan vagy, mint egy kékszalagos, fehér ruhás kicsi leány, akire úgy faj a foga annak a derék, jó fiúnak: a szeme örökké rajta csügg s keresi a tekintetét a kék szemeknek, melyek még inkább a pillé után csapongnak a mezőn...

S ha a jámbor fiu egyedül maradt vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy szivek dobogása is hallható, épp megfogja a kezekejét, hogy hozzá kezdjen a nagy merénylőhöz, elkezd neki beszélni a legutóbbi próba-bólról a hol neki olyan sok kis urfi udvarolt s olyan sok-sok torta volt felhalmozva az asztalon.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassá, a kicsi tapsolva enged meghívásának és trillázva szökel előre a tisztásra és kacagva hívja maga után imádottját, hogy hát jöjjen csak frissen — fogócskát játszani.

Es nem tud beszélni a szívével, mikor magára marad vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy a szivek dobogása is hallható.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassa...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

liska, Gál Róza, Gombos Mariska, Kiss Erzsike, Hatvani Zsuzsika, Halasi Margit, Kovács Jolán, Kémeri Vilma, Kiss Juliska, Sáringer Margit, Koszta Mariska, Kántor nővérek, Karap nővérek, Kopper Janka, Kubinyi nővérek, Karakas Irma, Káldi Ida, Kiss Irma, Karácsony Mariska, Munkácsi Margit, Muraközi Erzsike, Mayer Róza, Máró Róza, Nagy Malika, Nagy Eszterike, Porozsás Mariska, Koncez Vilma, Pelbart Róza, Rogge Berta, Radecki nővérek, Schaf nővérek, Szemere Róza, Szepesi Erzsike, Szabó Róza, Seszták nővérek, Szilágyi nővérek, Török Pirokska, Tar Berta, Török Zsuzsika, Tóth Mariska, Tulnik Mariska, Vágó Róza, Vass Giza. A negyest 96 pár tánczolta.

Erőtlen napsugár... Saisons-aprószám... Ragyog, a nap, de még mindig nem bír a hóval, jéggel, a körénk fagyott kamaszkával...

Hideg, makacszkodó február olyan vagy, mint egy sokáig szunnyadó, édes leány szív, mely a gyermekkor bimbójából nem bír kivirulni...

Olyan vagy, mint egy kékszalagos, fehér ruhás kicsi leány, akire úgy faj a foga annak a derék, jó fiúnak: a szeme örökké rajta csügg s keresi a tekintetét a kék szemeknek, melyek még inkább a pillé után csapongnak a mezőn...

S ha a jámbor fiu egyedül maradt vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy szivek dobogása is hallható, épp megfogja a kezekejét, hogy hozzá kezdjen a nagy merénylőhöz, elkezd neki beszélni a legutóbbi próba-bólról a hol neki olyan sok kis urfi udvarolt s olyan sok-sok torta volt felhalmozva az asztalon.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassá, a kicsi tapsolva enged meghívásának és trillázva szökel előre a tisztásra és kacagva hívja maga után imádottját, hogy hát jöjjen csak frissen — fogócskát játszani.

Es nem tud beszélni a szívével, mikor magára marad vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy a szivek dobogása is hallható.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassa...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

liska, Gál Róza, Gombos Mariska, Kiss Erzsike, Hatvani Zsuzsika, Halasi Margit, Kovács Jolán, Kémeri Vilma, Kiss Juliska, Sáringer Margit, Koszta Mariska, Kántor nővérek, Karap nővérek, Kopper Janka, Kubinyi nővérek, Karakas Irma, Káldi Ida, Kiss Irma, Karácsony Mariska, Munkácsi Margit, Muraközi Erzsike, Mayer Róza, Máró Róza, Nagy Malika, Nagy Eszterike, Porozsás Mariska, Koncez Vilma, Pelbart Róza, Rogge Berta, Radecki nővérek, Schaf nővérek, Szemere Róza, Szepesi Erzsike, Szabó Róza, Seszták nővérek, Szilágyi nővérek, Török Pirokska, Tar Berta, Török Zsuzsika, Tóth Mariska, Tulnik Mariska, Vágó Róza, Vass Giza. A negyest 96 pár tánczolta.

Erőtlen napsugár... Saisons-aprószám... Ragyog, a nap, de még mindig nem bír a hóval, jéggel, a körénk fagyott kamaszkával...

Hideg, makacszkodó február olyan vagy, mint egy sokáig szunnyadó, édes leány szív, mely a gyermekkor bimbójából nem bír kivirulni...

Olyan vagy, mint egy kékszalagos, fehér ruhás kicsi leány, akire úgy faj a foga annak a derék, jó fiúnak: a szeme örökké rajta csügg s keresi a tekintetét a kék szemeknek, melyek még inkább a pillé után csapongnak a mezőn...

S ha a jámbor fiu egyedül maradt vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy szivek dobogása is hallható, épp megfogja a kezekejét, hogy hozzá kezdjen a nagy merénylőhöz, elkezd neki beszélni a legutóbbi próba-bólról a hol neki olyan sok kis urfi udvarolt s olyan sok-sok torta volt felhalmozva az asztalon.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassá, a kicsi tapsolva enged meghívásának és trillázva szökel előre a tisztásra és kacagva hívja maga után imádottját, hogy hát jöjjen csak frissen — fogócskát játszani.

Es nem tud beszélni a szívével, mikor magára marad vele a kedves kis szobácskában, a hol csend van, hogy a szivek dobogása is hallható.

S ha lehívja őt a kertbe, a hol susogó lombok borulnak össze szeliden, madár dalos lugassa...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

Szemeivel, szavaival, kézzel, lábával nem tudja meg leányának, nővéreinek azt a szeszeg, pajkos teremtést, akit szerelmes lelke rajongva ölel körül...

Nincs még hatalma a napsugárnak... Nem akar előjönni a tavasz... Kijárok a szabadba, firkászó szemmel nézem a fakat nem kacsintgat-e már felém az ágról duzzadó, lombos, illatos jövendőt ígérő rügy...

